

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2017, č. j. OAM-203/ZA-ZA11-BE04-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 9. 2018, č. j. 30 Az 13/2017 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Hradci Králové v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce proti označenému rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 19. 10. 2018 u zdejšího soudu kasační stížnost, ve které navrhuje jeho zrušení. Zároveň požádal o ustanovení advokáta, na kterého podle svého tvrzení nemá finanční prostředky.

[3] Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 22. 10. 2018, č. j. 4 Azs 309/2018 - 19, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení doložil prostřednictvím přiloženého formuláře svoje osobní, majetkové a výdělkové poměry a dále aby soudu sdělil měsíční výdaje na bydlení a uspokojování dalších základních životních a osobních potřeb. Přitom stěžovatele poučil o následcích nesplnění této výzvy. Přípis byl podle údajů na obálce založené ve spisu doručen stěžovateli fikcí dne 9. 11. 2018 podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Lhůta pro doložení nedostatečných prostředků uplynula proto dne 23. 11. 2018. Dne 22. 11. 2018 Nejvyšší správní soud vyvěsil na úřední desce sdělení podle § 49 odst. 4 o. s. ř. o doručení uvedeného přípisu uložením.

[4] Stěžovatel na uvedenou výzvu k doložení majetkových poměrů nereagoval. Nebyla tak splněna podmínka pro ustanovení zástupce stanovená v § 36 odst. 3 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) ve spojení s § 35 odst. 9 téhož zákona spočívající v doložení nedostatečných prostředků.

[5] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 28. 11. 2018, č. j. 4 Azs 309/2018 – 32, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání vyžadovaném pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že pokud soudu ve výše stanovené lhůtě nepředloží plnou moc udělenou advokátu či doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání, soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Z doručenky založené ve spise Nejvyšší správní soud zjistil, že naposledy uvedené usnesení zdejšího soudu, bylo stěžovateli doručeno dne 4. 1. 2019, kdy zásilku obsahující toto usnesení převzala pověřená osoba v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí. Lhůta dvou týdnů k doložení vysokoškolského právního vzdělání stěžovatele nebo předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti tak počala běžet v sobotu dne 5. 1. 2019 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pátek dne 18. 1. 2019. Na výzvu Nejvyššího správního soudu k odstranění vad kasační stížnosti obsaženou v usnesení ze dne 28. 11. 2018, č. j. 4 Azs 309/2018 – 32, však stěžovatel žádným způsobem nereagoval. Stěžovatel tedy uvedenou vadu kasační stížnosti ve stanovené lhůtě a ani později neodstranil.

[7] S ohledem na shora uvedené skutečnosti tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel totiž na výzvu soudu nedoložil, že má vysokoškolské právní vzdělání, ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[8] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, k dispozici na www.nssoud.cz).

[9] Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

[10] Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud důvodností kasační stížnosti nezabýval.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu